

Lezen: Rechters 13:1-25

Tekst: Rechters 13:5

Serie: **Hoe smaakt de appeltaart?**

Bijzonderheid: derde preek (van drie) over de vraag: 'wat als je geliefden anders kiezen dan jij (zou doen)?'

Deze keer 'het ruikt heerlijk in huis'

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Slide **Het ruikt heerlijk in huis!!**

Straks na de dienst is er appeltaart. In alle soorten en maten. Met allerlei ingrediënten. En je zult zien dat er heel veel heerlijke varianten zijn. Dat niet jouw recept alleen maar goed is... – dat recept zul je misschien wel het lekkerst vinden. En misschien heb je na lang proberen dat recept wel voor jou op nummer één laten komen – ... maar dat andere recepten ook heerlijk kunnen zijn.

In dit thema zitten twee prachtige woorden. Het woordje 'heerlijk'. Dat zou je ook kunnen zeggen: vol van de Heer. Als er appel in zit. De liefde. Jezus. Dan is het goed.

Het tweede is: 'in huis'. Met de overdracht van het recept van het geloof zijn wij een gezin, met zijn allen. We zijn voor elkaar verantwoordelijk. Als gezinnen pijn ervaren. Als er moeite is met de keuzes van kinderen. Of de keuzes van ouders. We zijn met elkaar gezin. Aan elkaar gegeven. Om de ander te bemoedigen en mee te nemen naar het hart van Jezus, waar alleen maar liefde is.

Dat is de geur die wordt bezongen in Psalm 133. Daar waar liefde woont. Zo mogen we met elkaar omgaan in deze dingen. Ik hoop dat we ook donderdagavond op de verdiepingsavond met elkaar zullen optrekken. Verhalen zullen delen. Dan ruikt het heerlijk in huis. De geur van Christus in het gezin van de gemeente.

Slide **Zorgen voor en zorgen om je kinderen**

Geloofsopvoeding is geen eenrichtingsverkeer. Dat hebben we de vorige twee keer al gezien. Je bent met elkaar onderweg. Als generaties met elkaar. En in de reisgroep deel je vragen en antwoorden. Verhalen van vroeger en nu. Het grote verhaal van God ook. Met alle nuances en de veelkleurigheid van interpretaties. En zo kom je verder met elkaar.

Maar wat nu als iemand de groep verlaat? Als iemand achterblijft omdat hij of zij vindt dat het te snel gaat? Maar ook als iemand andere keuzes maakt. Vooruit lijkt te willen. Of een ander spoor volgt in dezelfde richting. Of als ze een hele andere kant op willen. En de richting voor jouw idee kwijt zijn. Wat dan?

We hebben als gemeente, als ouders, te zorgen voor de kinderen. Dat hebben we beloofd bij hun doop. Nu ook weer bij de doop van Jinte. En daar willen we ons aan houden! We proberen dat zo goed mogelijk. We vertellen over Jezus. We laten het zien. In ons samen leven in het gezin. Ook het

gezin van de kerk. En het is allemaal niet volmaakt. Vaak verre van dat. Met vallen en opstaan leren we van en aan elkaar. En nogmaals: waar de liefde is. En wordt geleefd. Daar wordt gezorgd voor elkaar.

Dat zorgen *voor* een kind kan omslaan in zorgen hebben *om* een kind. Je hebt een ideaalbeeld bij de opvoeding van Jinte. Je wilt haar waarden meegeven waar je zelf wat aan hebt. Je hebt recepten geproefd en je smaak heeft je verteld dat het goed is bij de Heer. Dat dicht bij Jezus het echte leven te vinden is.

Maar kinderen gaan op zoek. Op een gegeven moment. Ze moeten het ook zelf uitvinden. Ze moeten het recept zich eigen maken. En daarin maken ze soms, in jouw ogen, onverstandige keuzes. In principes. In leefstijl. En in dat zoeken kunnen ze ook de weg kwijtraken. De weg die jij wilde voorleven. En die je je kind zo gunt. Dat is echt een enorme strijd. Want hoe ga je daar nou mee om? Laten we eens kijken naar Simson.

Slide Gods beloften

Ouders en wij allemaal krijgen grote beloften bij de doop van een kind. God zal vergeven, zal zorgen en er bij zijn. Hij wil zijn Geest geven aan ieder kind. En als een vader zich ontfermen.

Bij Simson was het nog een stukje stilliger, zo zou je kunnen zeggen. Hij zal als een nazireeër aan God gewijd zijn. Een nazireeër is iemand, zo staat er in de jeugdbijbel bij, die zich voor een tijdje of voor de rest van zijn leven toewijdt aan God. In Numeri 6 kun je daar over lezen.

Simson, daar wordt dus over beloofd: hij zal zich toewijden aan God. En zijn ouders moeten daar ook alles aan doen. Zijn moeder moet ook al strenger leven dan normaal. Meer toegewijd. En ook in de opvoeding zal dat een bepalende rol gespeeld hebben.

God belooft dat, maar maakt hij het ook waar? En hoe zit dat met onze eigen verantwoordelijkheid? Met die van ouders? En die van het kind zelf bij het opgroeien?

Wat zullen zijn ouders zich zorgen gemaakt hebben. 'Daar gaat hij weer Manoach. Zijn kruis achterna'. De hormonen gieren Simson door zijn lijf. En hij maakt daarin verkeerde keuzes. Hij zou de bevrijder van Israël moeten zijn. Toegewijd aan de Heer. Uit niets echter blijkt dat Simson daar iets mee doet. O ja, zijn haar, daar is het aan te zien. Maar voor de rest doet hij wat God verboden heeft. Om het minste of geringste barst er een vechtpartij los. En van het ene Filistijnse meisje – dat hij nog wel wil trouwen – belandt hij zomaar in een bordeel. Hij is totaal van het padje af.

Hoe zijn ouders hem waarschijnlijk ook voorgeleefd hebben, – het zal een serieuze opvoeding zijn geweest van Manoach en zijn vrouw, Simson moest immers Nazireeër worden! – het heeft totaal niet aangeslagen. Wat zullen ze een verdriet over hem gehad hebben. Als de kranten weer eens vol stonden met allerlei escapades van deze niet te temmen man. Hun zoon. Simson.

Wat is er geworden van Gods beloften? Misschien hebben ze dat ook wel gebeden. Gesmeekt. 'God, u had toch beloofd dat hij toegewijd aan u zou leven!? En wij hebben zo ons best gedaan. Hoe kan

het dat uw beloften zo ver weg zijn? Dat het nergens op lijkt. Hij is geen bevrijder. Hij is een lastpak. We willen u houden aan uw beloften! Maak hem toegewijd aan u.' En als dan ook nog zijn haar afgeschoren wordt en zijn ogen uitgestoken. Als hij dus in een Filistijnse gevangenis belandt. Dan is al hun hoop voor hun zoon. Voor de toekomst van hun zoon. Die is de bodem in geslagen.

Zo kan het gaan met gedoopte kinderen van God. God belooft voor ze te zorgen. Hun leven te leiden. Hun zonden te vergeven. Maar het lijkt wel alsof dat helemaal geen effect heeft in het leven van ons kind. Ze raken het geloof soms kwijt. En leven een leven zonder onze Heiland. En wat koop je dan voor Gods beloften?

Het verrassende is dat we in de Bijbel soms een kijkje achter de schermen krijgen. Ook bij Simson is dat zo:

Slide Rechters 14:1-4

Op een keer ging Simson naar Timna. Daar viel zijn oog op een Filistijns meisje. ² Toen hij thuiskwam vertelde hij zijn ouders: 'Ik heb in Timna een Filistijns meisje gezien. Ik zou willen dat u haar voor mij ten huwelijk vraagt.' ³ Maar zijn ouders zeiden: 'Waarom zoek je een bruid bij die onbesneden Filistijnen? Er is onder de dochters van je verwanten toch wel een vrouw voor je te vinden, of in elk geval onder de meisjes van ons eigen volk.' 'Nee, vader,' antwoordde Simson. 'Dit meisje moet u voor me vragen, want zij bevalt me.' ⁴ Zijn ouders wisten niet dat het de HEER was die hierop aanstuurde, omdat hij een aanleiding zocht om de strijd met de Filistijnen aan te gaan. De Filistijnen waren in die tijd namelijk heer en meester in Israël.

3

Ik vind dat een zeer verrassende en ook verblijdende tekst. Blijkbaar loopt het God niet uit de hand. Blijkbaar komt hij zijn beloften toch na. Ik denk niet dat God de keuzes van Simson goedkeurt. Zijn ouders hebben gelijk: 'kies toch een ander meisje. Kies toch een andere weg. Dit wil de Heer niet'. Dat klopt. God had dat gezegd bij het binnengaan van het beloofde land: je moet je niet mengen met de volken die het land bewonen. Dus zijn ouders geven, ook nu Simson volwassen geworden is, de wil van de Heer door.

Maar wij kijken vaak aan de voorkant. We kunnen niet altijd kijken *achter* wat we zien. Dat zie je hier ook. Want Simson maakt foute keuzes. En toch heeft de Heer de leiding. Toch loopt het hem niet uit de hand. Simson doet iets wat van God niet mag. En tegelijk gebruikt diezelfde God dat voor zijn plannen. Met Simson. En met zijn volk.

Kijk, dat snap ik niet hè. Dit is groter dan ik. Net zoals die tekst uit Romeinen 8.

Slide Romeinen 8:28

²⁸ En wij weten dat voor wie God liefhebben, voor wie volgens zijn voornemen geroepen zijn, alles bijdraagt aan het goede.

Dit is ook zo'n magistrale en tegelijk onnavolgbare tekst. Hier word ik echt stil van. Want ik begrijp dit niet hè. Wat is roeping. Wat is liefhebben. Hoe werkt dat in de praktijk. En wat zijn Gods keuzes daar-

in. En hoe kan alles bijdragen aan het goede? Zelfs als ik zondig. Zelfs als ik keuzes maak tegen God in. Hoe kan dat? Opnieuw: te groot voor mij.

Maar wel: houvast! Ik ken God als iemand die het goede zoekt voor ieder mens. In de bijbel staat ook dat hij wil dat niemand verloren gaat. Tegelijk zien we onze kinderen soms keuzes maken die wij niet zouden maken. Hoe past dat dan toch in Gods beleid? In zijn wens om iedereen te redden? Al deze dingen maken mij een hoopvol mens. God komt bij zijn doel. Hoe dan ook. Zijn doel met ouders. Zijn doel met kinderen. Zijn doel met een hele nieuwe generatie. God komt bij zijn doel.

Slide Verantwoordelijkheid?

Moet je dan niet je verantwoordelijkheid nemen. Je kinderen het goede voorhouden? Jazeker. Dat heb je bij hun doop beloofd. Dat je dat zou doen. En dat moet je blijven doen. Op een wijze, integere manier. Zonder over hun grenzen heen te gaan.

En kinderen zelf hebben ook hun verantwoordelijkheid. Als ze hun keuzes maken dan zijn ze geen slachtoffer. Als ze bij God weglopen, dan missen ze iets goeds, vinden wij. Vindt God ook.

En tegelijk is de vraag: kun je wel bij God weglopen? Als God God is, is dat dan überhaupt wel mogelijk?

Nogmaals: dat ontslaat ons mensen niet van onze verantwoordelijkheid. Tegelijk zijn Gods beloften wel een stukje groter dan dat. En dat moet ook gezegd vanochtend.

4

En daar kom je dus niet uit. Maar één ding mogen we wel weten: als God de leiding heeft. Dan is het goed. Dan hoeven we niet wanhopig achter onze kinderen aan. Als ze anders kiezen dan wij. Want het is goed.

Niet: dan komt het goed. Dat is een nare zin. Als je dat tegen je kinderen zegt als ze anders kiezen dan jij. Dat je dan zegt: 'ik vertrouw God, dus het komt wel goed.' Dan zeg je nog te weinig. Je kinderen kunnen je dan – terecht – verwijten: 'dus nu is het niet goed?' Je kinderen betrappen je dan op te weinig vertrouwen.

Slide God leren vertrouwen

God vertrouwen gaat heel diep. Het betekent dat je in alles kan zeggen 'het is goed zo.' Welke keuzes je kind ook maakt. Welke weg hij of zij ook kiest. Welke kant de kerk ook op gaat. God heeft de leiding. Dat heeft hij toch beloofd!? Hem loopt niets uit de hand.

Dat is dus een heel diepe geloofsbelijdenis. Het maakt dat je ontspannen met de keuzes van een volgende generatie om kan gaan. Ook als ze in jouw ogen de weg kwijt zijn. Ontspannen. Omdat God er is. En er zal zijn. Zoals hij in zijn naam zegt. En in de doop van ieder kind mee geeft aan jou en mij.

Als je aan de voorkant kijkt. Nou ja, dan vraag je je van alles af. Kijk naar Simson. Wat zullen zijn ouders het zwaar gehad hebben. We horen het ze ook zeggen zojuist: 'zou het niet beter zijn als je een meisje kiest dat ook gelooft!?' Maar Simson gaat zijn eigen weg. En het wonderlijke is: God ook.

Kijk, dit roept ongetwijfeld veel vragen op. En wat moet je met die vragen doen? Nou, we zullen ze bespreken. Donderdag. Het is goed om er over van gedachten te wisselen. Maar zullen we er uit komen? Ik denk het niet. Toch wil ik in ieder geval vast één conclusie trekken. En daarmee sluit ik af.

Slide Schuilen bij de HEER

Al deze vragen. En tegenstrijdigheden. Die moeten er voor jezelf in ieder geval toe leiden dat je nog groter gaat denken van God. Hij is de enige bij wie je terecht kan. *Hij* begrijpt het wel. Hij heeft deze wereld in handen. Ook jouw leven. En dat van je kind. En in zijn handen is alles veilig.

Wat is het dan heerlijk. En nodig. Om bij hem te mogen schuilen. Al je vragen. Je onbegrip. Je gevoelens. Je zorgen. Je verlangens. Je mag ze bij hem tot rust brengen. En hij zal het goede er mee doen. Dat belooft hij.

Amen

Slide Vraag 3 voor 21 september:

Hoe vind je de goede verhouding tussen vertrouwen op God en je verantwoordelijkheid om je verdwaalde of zoekende geliefden terug op weg te helpen?